

Trang Thơ

TẾT NGƯỜI THƯƠNG BINH

gươm ! hãy thông thả ngồi thêm chút nữa
vội vàng chi cuộc lửa chữa tàn canh
chai rượu để chỉ mới vừa cạn nửa
cuộc hàn huyên mới bắt nhịp long lanh

này cạn chén đồng hành ba ngày tết
đời thương binh mòng một giống ba mươi
hãy cạn hết rồi ca bài ca nữa
bởi khúc ca xuân chết tự lâu rồi

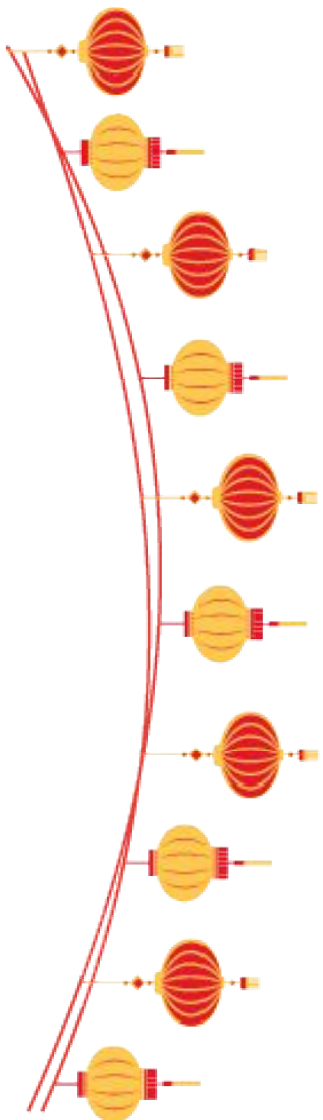
tháng ngày xưa với mùa xuân đầu đó
lính xa nhà mà xuân vẫn thấy vui
bây giờ đây giữa phố phường rực rỡ
sao thấy xuân vẫn còn tận chân trời

này hãy uống cạn một đời sương gió
để quên thời gót chinh chiến hồng hoang
khoác chiến bào lướt dặm ngàn bụi đỏ
gieo tử sinh như sương gió trên ngàn

xin rót tiếp buồn cho đầy chén cạn
đêm nay tàn rồi đêm nữa lang thang
quên tuổi trẻ quăng mình trong lửa đạn
khúc biệt hành ghim vó ngựa hí vang
LanPhi

CHÀNG THƠ VỚI NÀNG XUÂN

em bước tới sao mà tròn trịa quá
một nghìn năm như thể mới hôm qua
sáng mùng một em mới vừa thơm tuổi
ở tuổi này như nụ mới đơm hoa

sáng mùng hai có già đi một chút
chẳng sao vì người vì vút chung quanh
mùa lễ hội thập thành muôn cung chúc
vào xuân em như trái đuợm trên cành

mùng ba tết trái xanh màu sơ ngô
gió rung rinh đưa nắng trở hương mùa
cũng là sắp cành mai vàng nhụy úa
kìa tay người đang giũ lựa bên sông

sáng mùng bốn con chim về hót ngỏ
tiễn em đi bụi lệ đỏ cung đường
chàng thi sĩ ôm mối tình xuân lỡ
xuân đi rồi thơ chết thật hồn nhiên
LanPhi

MÙNG 4 TẾT XƯA VÀO LỆ NGỌC _THANH AN

mùng bốn xưa dẫn quân vào Lệ ngọc
vườn mít ven đường đuợm mật thơm tho
căng chiếc võng nằm buồn xo nhớ Tết
cà phê không đường lại nhớ Tự do

gió tung bụi mù con đường đất đỏ
lính đi hành quân sao có tết mình

bịch gạo xấy khô thay đòn bánh tét
canh cải của trời nhạt thế dưa chua

mừng bốn tết rồi cầu trời đừng đụng
nếu có lấy ngày mồng bảy mồng năm
người lính phong sương biên thùy mơ tết
chờ phong thư tình tiếp tế lên thăm ?

cái tết xa nhà của người lính cộc
biên khu xa xăm hay giữa chiến trường
tết ở phố phường em thay áo mới
xin nhớ đến người lính trận biên cương

bao giờ hòa bình về lại phố xưa
đứng ngã tư đường nhìn hoa chợ tết
áo đỏ áo vàng mắt ai tha thiết
áo trận anh về giữa tiếng pháo vui
LanPhi

TRƯỜNG HẬN CA

ta ngã mũ đã một thời linh hiển
gói mảnh đất xưa của biển của rừng
bầy cộc núi giờ đã không còn nữa
tiếng đã khàn trong mắt lệ rung rung

ta ngã mũ xếp ngọn cờ uy vũ
thuở theo quân lướt gió giữa đại ngàn
bầy cộc dữ nơi chiến trường quần thảo
cất tiếng gầm trên xác giặc máu loang

ta ngã mũ trước uy linh rừng thẳm
gói lại hồn sông núi mẹ Việt nam
máu _ nước mắt và quê hương thấm đẫm
viết lại ngày lịch sử đã sang trang

ta ngả mũ trên miếu đền rêu cũ
màu đất xưa của dấu tích ngàn năm
máu cha ông tô lên những thăng trầm
nay tuyệt tận không còn dư âm nữa

ta ngả mũ lời kinh buồn mục rửa
lấp đất vào lệ ứa nấm mồ hoang
xương đã tàn huyết đã tận nghĩa trang
ta lấp lại đời mơ hoang rừng núi

ta ngả mũ thấp nén nhang buồn tủi
chiến bào xưa xếp lại gửi bên trời...
LanPhi

MÙA XUÂN TRÊN CHÓT TIỀN ĐÒN

trên đỉnh đồi này không có mùa xuân
chỉ nhánh mai rừng vắt trên đầu vồng
trong radio chúc nhau phúc phận
anh lính nằm co trên chót tiền đồn

trên một cánh rừng vừa trận hôm qua
phi pháo vi vu chiều 30 Tết
thằng theo ông bà _ thằng đang nghỉ một
đêm trừ tịch ngồi đếm hỏa châu rơi

trên đỉnh đồi này không Tết em ơi
mùng một sáng trời mời bao cơn xẩy
nghe chúc tết nhau thì là biết vậy
cầm ca cà phê bốc khói không đường

mừng một tết này chợt nhớ tết xưa
theo em lên chùa cùng nhau lễ Phật
trong khói hương thơm thì thầm em khẩn
cầu mong cho anh mọi việc tốt lành

đã mấy Tết rồi _em chẳng có anh
đành xin lỗi thầm _lính không có Tết...

Lan Phi

12345 67890/123456